

องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย เพื่อการแข่งขันในอาเซียน

Factors Influence Competence Development of Textile and Apparel Entrepreneurs for ASEAN Competition

สุมาลี ศรีสุภรวาณิชย์¹ ณรงค์ กุลนิตะ² และ สุดาวรรณ สมใจ³
Sumalee Srisuponvanit¹ Narong Kulnides² and Sudawan Somjai³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสมการเชิงโครงสร้างยืนยันองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อการแข่งขันในอาเซียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 380 คน เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และสร้างแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างด้วยโปรแกรม LISREL พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ และบรรยากาศองค์การส่งผลทางบวกต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อการแข่งขันในอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่การพัฒนาและฝึกอบรมส่งผลทางลบต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย นอกจากนี้ พบว่า การเรียนรู้ของบุคคล และวัฒนธรรมองค์การ ไม่ส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อการแข่งขันในอาเซียน

คำสำคัญ: สมการเชิงโครงสร้าง สมรรถนะ ผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม การแข่งขันในอาเซียน

Abstract

The objectives of this research were to create a structural equation model for confirm influenced factors to competence development of textile and apparel entrepreneur for ASEAN competition. Selected sample sizes in Bangkok Metropolitan Region. The sample sizes were 380 of Thailand textile and apparel entrepreneurs, from systematic randomization. The instrument was a questionnaire and then analyzed with descriptive statistics and a structural equation model with LISREL. The research results can be summarized as follows: The structural equation model found that business performance and organizational climate had positive direct influenced a competence development of textile and apparel entrepreneurs for ASEAN competition, on the other hand training & development had negative influenced a competence development of textile and apparel entrepreneurs. Furthermore personal learning and

¹ นักศึกษาปริญญาเอก, หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

¹ Ph.D. Candidate of Ph.D. Program in Development Administration, Suan Sunandha Rajabhat University.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

² Assistant Professor of Ph.D. Program in Development Administration, Suan Sunandha Rajabhat University.

³ ผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

³ Lecture of Ph.D. Program in Development Administration, Suan Sunandha Rajabhat University.

organization culture did not influence competence development of textile and apparel entrepreneurs for ASEAN competition.

Key words: The structural equation model, Competency, Textile and apparel entrepreneurs, ASEAN competition.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย มีกระบวนการผลิตที่ครบวงจร โดยเน้นการส่งออกมากกว่าการใช้ภายในประเทศ มีตลาดสำคัญคือสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป แต่ความผันผวนทางเศรษฐกิจ ค่าเงิน อัตราดอกเบี้ย ราคาน้ำมัน ปัญหาการเมือง และภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในแต่ละประเทศ ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยในภาพรวมลดลง มากกว่าร้อยละ 8 ในปี พ.ศ. 2560 (วัชรกร ร่วมรักษ์, 2560) ผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยจำเป็นต้องหาตลาดใหม่เพื่อเพิ่มมูลค่าการส่งออก พบว่า อาเซียนเป็นตลาดสำคัญที่มีห่วงโซ่มูลค่าของอาเซียน (ASEAN Value Chain: AVCs) มากกว่าร้อยละ 5 ของการผลิตทั้งหมดของโลก มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานอย่างเสรี และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย สามารถส่งไปยังตลาดอาเซียนได้มากขึ้น (สายงานวิชาการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2560) อาเซียนจึงเป็นโอกาสของผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย (ไพลิน ผลิตวานนท์ และคณะ, 2558) อย่างไรก็ตามประเทศส่วนใหญ่ในอาเซียนมีอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเช่นเดียวกับไทย ในบางประเทศ เช่น เวียดนาม และกัมพูชายังได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร รวมทั้งมีแรงงานจำนวนมาก และค่าแรงที่ถูกกว่าประเทศไทย ทำให้ได้เปรียบในการแข่งขัน (วัชรกร ร่วมรักษ์, 2560)

ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ พิจารณาจากการเติบโตของธุรกิจ ยอดขาย และมูลค่าการส่งออก (Tehseen and Ramayah, 2015) ความสามารถในการแข่งขันของแต่ละประเทศ ถูกจัดอันดับโดย IMD (International Institute for Management Development) และ WEF (World Economic Forum) ซึ่งในแต่ละปีจะมีรายงานผลการจัดอันดับออกมาให้ปรากฏ และในปี พ.ศ. 2558 พบว่า อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับสิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม

ลาว กัมพูชา และเมียนมาร์ ที่มีอันดับสูงขึ้น โดยเฉพาะเวียดนามมีอันดับสูงขึ้นถึง 12 อันดับ (อภิยุทธ์ อำนวยกาญจนสิน, 2559) เวียดนามมีความโดดเด่นด้านสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เนื่องจากเป็นประเทศที่ส่งออกสิ่งทอรายใหญ่ที่สุดของอาเซียน และเป็นอันดับที่ 5 ของโลก ในปี พ.ศ. 2556 มีมูลค่าการส่งออกสิ่งทอถึง 17,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีการขยายตัวในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาเฉลี่ยร้อยละ 15 ต่อปี (รัฐлік AEC, 2558) ผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยจึงต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ สร้างการเติบโตของธุรกิจ และเพิ่มมูลค่าการส่งออก (Dimitratos, et al., 2014) ด้วยการพัฒนาสมรรถนะตนเองให้สูงขึ้น เนื่องจากสมรรถนะของผู้บริหารจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ การดำเนินธุรกิจและการแข่งขัน (Man, et al, 2002)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะ และสร้างสมการเชิงโครงสร้างเพื่อตรวจสอบว่าองค์ประกอบการพัฒนาและฝึกอบรม การเรียนรู้ของบุคคล วัฒนธรรมองค์การ บรรยากาศองค์การ และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อการแข่งขันในอาเซียน ผลการวิจัยจะได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาองค์ประกอบการพัฒนาและฝึกอบรม การเรียนรู้ของบุคคล วัฒนธรรมองค์การ บรรยากาศองค์การ และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย เพื่อการแข่งขันในอาเซียน

การทบทวนวรรณกรรม

จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของบุคคล ประกอบด้วย การพัฒนาและฝึกอบรม (Falola, et al., 2014 and Olaniyan and Ojo, 2008) การเรียนรู้ของบุคคล (Swart, et al., 2008 and Awouters and Jans, 2009) วัฒนธรรมองค์การ (Kurniawan, 2017 and Syahrums, et al., 2016) บรรยากาศองค์การ (Ying, et al., 2011 and Selamat, et al., 2013) และประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ (Kelley, et al., 2012 and Sarwoko, et al., 2013 and Laguna, et al., 2012) ผู้วิจัยวิเคราะห์และกำหนดองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย เพื่อการแข่งขันในอาเซียน ประกอบด้วยตัวแปรแฝง 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) การพัฒนาและฝึกอบรม 2) การเรียนรู้บุคคล 3) วัฒนธรรมองค์การ 4) บรรยากาศองค์การ 5) ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ และ 6) การพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ โดยมีตัวแปรประจักษ์ทั้งหมด 19 ตัวแปร สามารถเขียนกรอบแนวคิดการวิจัยตามภาพ 1

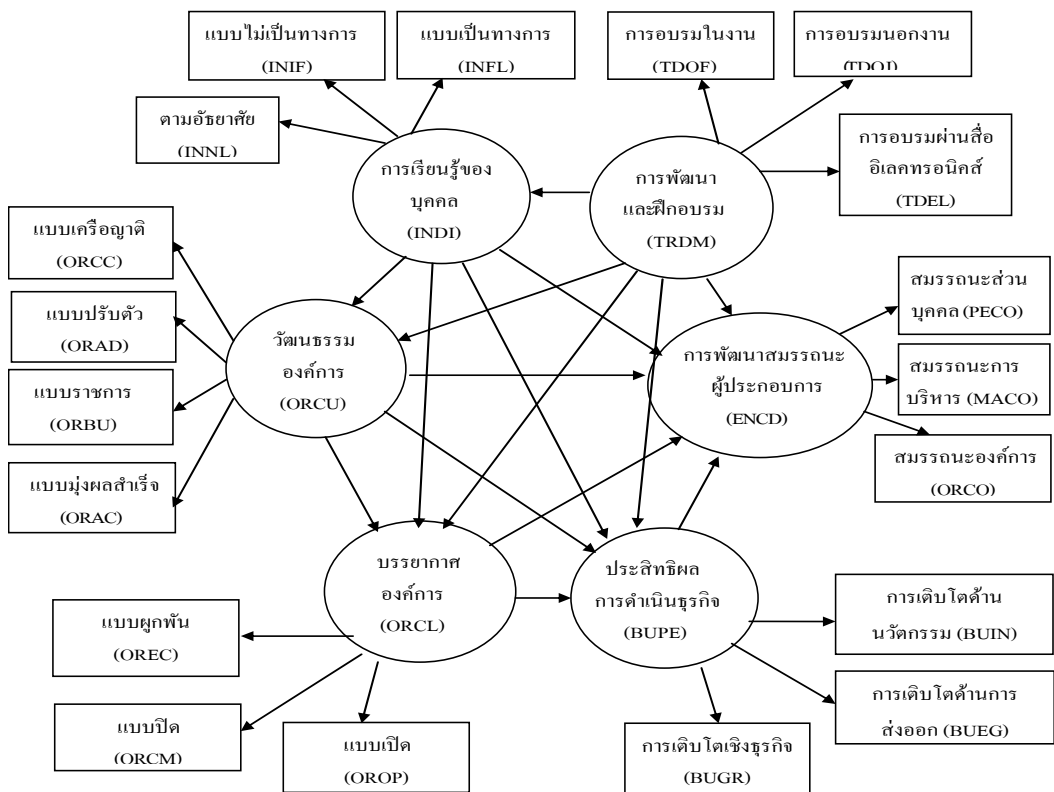
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ในกรุงเทพ และปริมณฑล คือ สมุทรปราการ สมุทรสาคร ปทุมธานี นครปฐม และนนทบุรี จำนวน 1,299 คน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2559)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มต้นน้ำ (เส้นใยประดิษฐ์ และเส้นใยธรรมชาติ) กลางน้ำ (ปั่น ทอ ฟอก ย้อม และตกแต่งลาย) และปลายน้ำ (เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม) ในกรุงเทพ และปริมณฑล ขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์ 20 เท่าของตัวแปรประจักษ์ (สุกมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554) การศึกษาคั้งนี้มีตัวแปรประจักษ์ 19 ตัว กลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างเป็นระบบ เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง มกราคม พ.ศ. 2560 ถึง พฤษภาคม พ.ศ. 2561 รวม 17 เดือน

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย เพื่อการแข่งขันในอาเซียน เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย แบบสอบถามการพัฒนาและฝึกอบรม การเรียนรู้ของบุคคล วัฒนธรรมองค์การ บรรยากาศองค์การ ประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจ และสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รวม 95 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ค่า IOC ของข้อคำถามทั้ง 95 ข้อ เท่ากับ .67-1.00 นำแบบสอบถามทั้ง 95 ข้อ ไปทดลองใช้กับผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่เขตราษฎร์ธานี จำนวน 30 ราย นำข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราวน์ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับก่อนนำไปใช้เท่ากับ 0.99

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยประสานผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลเป็นรายบุคคล เพื่อขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมวิจัย จัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ 100 ฉบับ นำไปให้ด้วยตนเอง 255 ฉบับ และส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ 25 ฉบับ ผู้วิจัยติดตามรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเองจำนวน 380 ฉบับ ตรวจสอบสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีความสมบูรณ์ 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรประจักษ์ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ด้วยโปรแกรม LISREL

สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลความหมายข้อมูล เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปร และสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
X^2	แทน	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติโค-สแควร์
λ	แทน	น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์
df	แทน	ค่าองศาความเป็นอิสระ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นในการทดสอบสมมติฐาน
TE	แทน	ขนาดอิทธิพลรวม
IE	แทน	ขนาดอิทธิพลทางอ้อม
DE	แทน	ขนาดอิทธิพลทางตรง
CFI	แทน	ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์

สัญลักษณ์แทน ตัวแปรแฝงภายนอก

TRDM แทน การพัฒนาและฝึกอบรม

ตัวแปรแฝงภายใน

INDI แทน การเรียนรู้ของบุคคล

ORCU แทน วัฒนธรรมองค์การ

ORCL แทน บรรยากาศองค์การ

BUPE แทน ประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจ

ENCD แทน การพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ตัวแปรแฝงที่ส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อการแข่งขันในอาเซียนทุกคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .471 ถึง 0.82-0.60 โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ การเรียนรู้ส่วนบุคคล

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบแบบจำลองตามสมมติฐานการวิจัยกับแบบจำลองทางเลือก

รายการ	ค่าสถิติ	แบบจำลองตามสมมติฐาน	แบบจำลองทางเลือก
1. Chi-square	*ต่ำใกล้ 0	935.04	76.90
	*เท่ากับ df	137	66
Relative Chi-square	ผลหารด้วย df < 2	6.82	1.165
2. GFI	>.90	0.79	0.98
3. AGFI	>.90	0.72	0.94
4. RMR	เข้าใกล้ 0	0.031	0.011
5. RMSEA	<.05	0.124	0.021
6. CFI	*0-1	0.93	1.00
7. CN	> 200	73.72	463.03

3. ผลการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลจากแบบจำลองโครงสร้าง ที่เป็นแบบจำลองทางเลือกอธิบายเส้นทางความสัมพันธ์จากสมการพยากรณ์

ผลการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลจากแบบจำลองโครงสร้าง ที่เป็นแบบจำลองทางเลือก มีความเหมาะสมเพียงพอที่จะเป็นแบบจำลองความสัมพันธ์

ระหว่างการพัฒนาและฝึกอบรม การเรียนรู้ของบุคคล วัฒนธรรมองค์กร บรรยากาศองค์กร ประสิทธิภาพการดำเนินงาน ที่มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ ธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อการแข่งขันในอาเซียน ตามตาราง 3

ตาราง 3 ผลวิเคราะห์อิทธิพลรวม อิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมของแบบจำลองทางเลือก

ตัวแปรตาม	ความสัมพันธ์	ตัวแปรอิสระ					R ²
		TRDM	INDI	ORCU	ORCL	BUPE	
INDI	DE	0.68**	-	-	-	-	0.47
	IE	-	-	-	-	-	
	TE	0.68**	-	-	-	-	
ORCU	DE	0.38**	0.54**	-	-	-	0.70
	IE	0.37**	-	-	-	-	
	TE	0.74**	0.54**	-	-	-	
ORCL	DE	0.41**	-0.24	0.71**	-	-	0.75
	IE	0.36**	0.38**	-	-	-	
	TE	0.77**	0.14	0.71**	-	-	
BUPE	DE	0.30**	0.01	0.48*	0.10	-	0.68
	IE	0.44**	0.27*	0.07	-	-	
	TE	0.74**	0.28**	0.56**	0.10	-	
ENCD	DE	-0.25*	0.02	0.30	0.32*	0.50**	0.75
	IE	0.86**	0.34**	0.51**	0.05	-	
	TE	0.61**	0.37**	0.81**	0.37*	0.50**	

Chi-Square=76.90, df=66, p-value = 0.169, GFI=0.98, AGFI=0.94, RMR=0.011, RMSEA=0.021, CFI=1.00, CN=463.03

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการทางบวก มีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .50 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 บรรยากาศองค์การส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการทางบวก มีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .32 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการพัฒนาและฝึกอบรมส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการทางลบ มีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ -.25 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสนับสนุนสมมติฐานที่กำหนดไว้ แต่การเรียนรู้ และวัฒนธรรมองค์การส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่กำหนดไว้ ตามตาราง 4

ที่ระดับ .01 สามารถอภิปรายได้ว่า ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจที่สามารถทำให้ธุรกิจมีการเติบโต มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น และมีการเติบโตด้านนวัตกรรมจำเป็นที่จะต้องอาศัยผู้ประกอบการที่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจหรือมีสมรรถนะ (Kelley, et al., 2012) สอดคล้องกับ Laguna, et al, (2012) พบว่า สมรรถนะการบริหารของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสอดคล้องกับ Bendary and Minyaw (2015) พบว่า สมรรถนะผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ และสามารถทำนายความสำเร็จของธุรกิจได้ร้อยละ 50

บรรยากาศองค์การส่งผลทางบวกกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย

ตาราง 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สัมประสิทธิ์เส้นทาง	t statistic	ผลลัพธ์
การพัฒนาและฝึกอบรม การเรียนรู้ของบุคคล วัฒนธรรมองค์การ บรรยากาศองค์การ และ ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ ส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ			
1.1 การพัฒนาและฝึกอบรมส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ (TRDM --> ENCD)	-0.25*	-2.05	สนับสนุน
1.2 การเรียนรู้ของบุคคลส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ (INDI --> ENCD)	0.02	0.17	ไม่สนับสนุน
1.3 วัฒนธรรมองค์การส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ (ORCU --> ENCD)	0.30	1.42	ไม่สนับสนุน
1.4 บรรยากาศองค์การ ส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ (ORCL --> ENCD)	0.32*	2.08	สนับสนุน
1.5 ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ ส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ (BUPE --> ENCD)	0.50**	5.55	สนับสนุน

* p<.05, **p<.01

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่อง องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อการแข่งขันในอาเซียน พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ ส่งผลทางบวกกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายได้ว่า บรรยากาศองค์การที่ดี จะส่งผลให้บุคลากรมีการใช้ความรู้ ความสามารถเพื่อให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (สมยศ นาวิการ, 2536) สอดคล้องกับ Ying, et al., (2011) พบว่า บรรยากาศองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ และ Selamat, et

al., (2013) พบว่า บรรยากาศองค์การเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและเพิ่มสมรรถนะของครูด้วย สอดคล้องกับ Grangeat and Gray (2007) พบว่า บรรยากาศองค์การที่มีการทำงานและแลกเปลี่ยนความคิดเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะของครู

การพัฒนาและฝึกอบรมส่งผลทางลบกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายได้ว่า การพัฒนาและฝึกอบรมเป็นกระบวนการในการส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้ ความสามารถ และทักษะเพิ่มขึ้น เมื่อบุคคลได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่การมีสมรรถนะมากขึ้น สอดคล้องกับ สุภิญญา รัศมิธรรมโชติ (2551) ที่ระบุว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่จะทำให้บุคคลในองค์การมีสมรรถนะมากขึ้น องค์การจึงต้องค้นหาสมรรถนะที่จำเป็นและวิธีการพัฒนาให้บุคคลากรมีสมรรถนะดังกล่าว ดังนั้นเมื่อผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาและฝึกอบรม การพัฒนาสมรรถนะจึงมีความจำเป็นน้อยลง แต่ไม่สอดคล้องกับ Lan, et al., (2008) พบว่า การฝึกอบรมผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ช่วยเพิ่มสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ได้อย่างมีนัยสำคัญ

การเรียนรู้ของบุคคลไม่ส่งผลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการ สามารถอภิปรายได้ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างการรับรู้ ทำให้บุคคลเพิ่มพูนความรู้ เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และลึกซึ้ง ส่งผลในด้านสติปัญญา ด้านทักษะความชำนาญ และด้านอารมณ์ของบุคคล นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และการกระทำ (บดินทร์ วิจารณ์, 2547) เมื่อผู้ประกอบการมีการเรียนรู้มากขึ้น จึงมีสมรรถนะเพิ่มมากขึ้น โดยไม่จำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพิ่มเติม ไม่สอดคล้องกับ Kunjiapu and Yasin (2010) ที่ระบุว่า การเรียนรู้นำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะ โดยเฉพาะการเรียนรู้ในขณะปฏิบัติงานช่วยเพิ่มความรู้ และทักษะให้ผู้ประกอบการมากขึ้น และไม่สอดคล้องกับ Rowold (2009) พบว่า พนักงานบริษัทที่มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะด้านสังคมของพนักงาน

วัฒนธรรมองค์การ ไม่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย สามารถอภิปรายได้ว่า วัฒนธรรมองค์การสะท้อนคุณค่า ค่านิยม ความเชื่อที่บุคลากรในองค์การที่มีร่วมกัน นำไปสู่การปฏิบัติ

ตัว หรือการแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางเดียวกัน จึงมีอิทธิพลกับบุคลากรมากกว่าการมีอิทธิพลกับผู้ประกอบการ เนื่องจากผู้ประกอบการ คือ เจ้าของธุรกิจที่มีอำนาจตัดสินใจในการบริหารจัดการ หรือการตัดสินใจในการพัฒนาตนเองโดยไม่ขึ้นกับวัฒนธรรมองค์การ ดังนั้น วัฒนธรรมองค์การจึงไม่มีความสัมพันธ์หรืออิทธิพลกับการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม สอดคล้องกับ Rofiaty (2015) พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมองค์การ แต่ไม่สอดคล้องกับ Kurniawan (2017) พบว่า วัฒนธรรมองค์การส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร จากการประเมินของผู้ประกอบการธุรกิจ และไม่สอดคล้องกับ Gorenak and Ferjan (2015) พบว่า วัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสมรรถนะผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อการแข่งขันในอาเซียน ประกอบด้วย ประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจ และบรรยากาศองค์การที่ส่งผลทางบวกสำคัญอย่างมีนัยทางสถิติ และการพัฒนาและฝึกอบรมที่ส่งผลทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 หน่วยงานภาครัฐ

- 1) กำหนดนโยบาย ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุน ส่งเสริม การพัฒนาสมรรถนะ ผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มอย่างเป็นระบบ และมีความทันสมัยโดยใช้กระบวนการที่หลากหลาย
- 2) ดำเนินการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีความพร้อมได้มีโอกาสในการเข้าร่วมการศึกษา ศึกษาน หรือ การสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ
- 3) สนับสนุนงบประมาณในการจัดงานแสดงสินค้าและผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
- 4) สนับสนุนการพัฒนาและวิจัยสินค้า และผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
- 5) สนับสนุนด้านสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีให้กับผู้ประกอบการที่มีการนำนวัตกรรมมา

ใช้ในการพัฒนาสินค้า และผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

1.2 หน่วยงานภาคเอกชน

1) การสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาสินค้า และผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

2) สนับสนุน ส่งเสริมให้มีการดำเนินการ เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจได้มีโอกาสเจรจาการค้ากับคู่ค้า หรือพันธมิตรทางการค้าทั้งภายในและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

1.3 ผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

1) มีการกำหนดวิธีการหรือกระบวนการ ในการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจของตนเอง เช่น การเพิ่มมูลค่า การส่งออก

2) การสร้างบรรยากาศองค์การเพื่อสนับสนุนหรือเอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะตนเอง และบุคลากรในองค์การ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์การ การเรียนรู้ของบุคคลกับสมรรถนะของผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย เพื่อการแข่งขันในอาเซียน

2.2 ศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อการแข่งขันในเวทีการค้าโลก

เอกสารอ้างอิง

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2559). ข้อมูลโรงงาน (Online). <http://www.div.go.th/hawk/content.php?mode=data1search>, 15 กรกฎาคม 2559.
- บดีรินทร์ วิจารณ์. (2547). *การจัดการความรู้สู่ปัญญาปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ไพลิน ผลิตวานนท์, นลิน หนูขวัญ และวริษฐา ประจงการ. (2558). ความหลากหลายจากความใกล้ชิด: โอกาสและความท้าทายของห่วงโซ่มูลค่าของอาเซียน. *FAQ Focused and Quick*, 107 (25), 1-12.
- รัฐлік AEC. (2558). โอกาสขยายการลงทุนอุตสาหกรรมผ้าฝ้ายในเวียดนาม. *EXIM Thailand E-NEWS*, 10 (3), 1-13.
- วัชรกร ร่วมรักษ์. (2560). การตรวจสอบอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องแต่งกาย. *ธนาคารออมสิน*, มีนาคม 2560.
- สมยศ นาวิการ. (2536). *องค์การ ทฤษฎี และพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ : ดวงกมล.
- สายงานวิชาการ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2560). ภาวะอุตสาหกรรม. *Industrial review*, มกราคม 2560.
- สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2558). *เอกสารประกอบโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เรื่อง “ข้อมูลภาครัฐกับการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ”*. 25 พฤศจิกายน 2558 ณ โรงแรมเซ็นทรา ศูนย์ราชการและคอนเวนชันเซ็นเตอร์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2551). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์บนพื้นฐานสมรรถนะ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.
- สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และ รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2554). *สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL*. กรุงเทพฯ : บริษัทเจริญดีมีนคังการพิมพ์.
- อภิยุทธ์ อำนวยกาญจนสิน. (2559). *ขีดแข่งขัน “สภาเศรษฐกิจโลก 2016” ประเทศไทย มีอะไรที่ผู้ประกอบการไทยควรรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม.

Reference

- Awouters, V., and Jans, S. (2009). E-learning competencies for teachers in secondary and higher education. *International Journal of Emerging Technologies in Learning*, 4(2), 58-60.
- Bendary A. N. and Minyaw E. A. (2015). Entrepreneurial Competencies effect on Small and Medium Enterprises Performance through the mediation effect of Psychological Contracting of Outsourcing, *International Journal of Business, and Economic Development*, 3(2), 243-254.
- Dimitratos, P., Liouka, L., and Young, S. (2014). A Missing Operationalization: Entrepreneurial Competencies. *Long Range Planning*, 47(2014), 64–75.
- Falola, H. O., Osibanjo, A. O., and Ojo, S. I. (2014). Effectiveness of training and development on employees' performance and organization competitiveness in the Nigerian banking industry. *Economics Sciences*, 7(56), 161-170.
- Gorenak, M., and Ferjan, M. (2015). The influence of organizational values on competencies of Managers. *Business Administration and Management*, 18 (1), 67-83.
- Grangeat, M., and Gray, P. (2007). Factors influencing teachers' professional competence development. *Journal of Vocational Education & Training*, 59(4), 485-501.

- Kelley, D.J, Singer, S, and Herrington, M. (2012). The global entrepreneurship monitor. *2011 Global Report*, GEM.
- Kurniawan, Z. (2017). Influence of competence, cultural organization, and job satisfactions on the performance of employees. *International Journal of Scientific & Technology Research*, 6(12), 214-224.
- Kunjiapu, S., and Yasin, R. M. (2010). Stepping up the ladder: Competence development through workplace learning among employees of small tourism enterprises. *Procedia-Social and Behavioral Science*, 9(7), 10-18.
- Laguna, M., Wiechetek, M., and Talik, W. (2012). The competencies of managers and their business success. *Central European Business Review*, 1(3), 7-13.
- Lan, T., Hulsink, W., Baert, H., and Mulder, M. (2008). Entrepreneurship Education and Training in a Small Business context: Insights from the Competence-Based Approach. *Journal of Enterprising Culture*, 16(4), 363-83.
- Man T., Lau, C. and Chan, T. (2002). The competitiveness of small and medium enterprises: A conceptualization with focus on entrepreneurial competencies, *Journal of Business Venturing*, 17(2), 123-142.
- Olaniyan, D. A., and Ojo, L. B. (2008). Staff training and development: A vital tool for Organizational effectiveness. *European Journal of Scientific Research*, 24(3), 326-331.
- Rofiaty, R. (2015). The Influence of leadership competencies, organizational culture, employee motivation and performance (Studies in PDAM Malang, East Java, Indonesia). *Australia Academic of Business and Economic Review*, 3(4), 193-198.
- Rowold, J. (2009). Effects of career-related continuous learning on competencies. *Personnel Review*, 38(1), 90-101.
- Sarwoko, E., Surachman, Armanu, and Hadiwidjojo, D. (2013). Entrepreneurial characteristics and competency as determinants of business performance in SMEs. *IOSR Journal of Business and Management*, 7(3), 31-38.
- Selamat, N., Samsu, N Z., and Mustafa Kamalu, N. S. (2013). The impact of organizational climate on the teachers' job performance. *Educational Research*, 2(1), 1-12.
- Swart, J., Mann, C., Brown, S., and Price, A. (2008). *Human resource development*. Burlington, MA: Elsevier.
- Syahrum,A., Aja Brahmasari, I., and Nugroho, R. (2016). Effect of competence, organizational culture and climate of organization to the organizational commitment, job satisfaction and the performance of employees in the scope of Makassar city government. *International Journal of Business and Management Invention*, 5(4), 52-64.
- Tehseen, S., and Ramayah, T. (2015). Entrepreneurial Competencies and SMEs Business Success: The contingent role of external integration. *Mediterranean Journal of Social Science*, 6(1), 50-61.
- Ying C., Wen Cheng, W., and Ying Chien, C. (2011). A Case Study on the business performance management of Hilton Hotels Corp. *International Business Research*, 4(2), 213-18.

Translated Thai References

- Academic Department, The Federation of Thai Industries. (2017). Industrial Trend. *Industrial review*, January 2017. (In Thai).
- Amnuaykanjanasin, Apiyuk. (2016). Competitive Capacity “World Economic Forum 2016” Thailand, *What that? Thai entrepreneurs should know*. Bangkok: Office of Research Industrial Economics. (In Thai).
- Angsuchoti, Supamas, Vijitwanna, Somtawin and Phiyoanuwat, Ratchaneekul. (2011). *Statistical Analysis for Behavioral and Social Science Research.: Using Technique LISREL Program*. Bangkok: Charoendemunkung Publishing Company. (In Thai).
- Competitive Development Officer, Office of The National Economic and Social Development Board. (2015). *Documentation of Workshop with Governmental Department “Governmental Data and The International Competitive Ranking”*, 25 November 2015. Centara Government Complex Hotel & Convention Centre. Bangkok: Office of The National Economic and Social Development Board. (In Thai).
- Deep Knowledge AEC. (2015). Fabric Industrial Expansion Investment Opportunity in Vietnam. *EXIM Thailand E-NEWS*, 10(3), 1-13. (In Thai).
- Department of Industry Work, Ministry of Industrial. *Industrial Data* (Online). <http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=data1search> 2016, July 15 (In Thai).
- Naveekarn, Somyos. (1993). *Organization Theory and Behavior*. Bangkok: Duangkamol Publishing. (In Thai).
- Palitvanont, Pailin Nukwan, Nalin and Warittar, Prajonkarn. (2015). Diversity with Proximity: Opportunity and Challenges in ASEAN Value Chain. *FAQ Focused and Quick*, 107(25), 1-12. (In Thai).
- Ratsameethamasort, Sukanya. (2008). *Human Resource Development with Competency based HRM*. (2nded.). Bangkok: Amarin Printing and Publishing PCL. (In Thai).
- Ruamrak, Wacharakorn. (2017). Textile and Apparel Industry Verification. *Government Saving Bank*, March 2017. (In Thai).
- Wi-Jaan, Bordin. (2004). *Knowledge Management to Wisdom*. Bangkok: Publisher Expernet. Co. Ltd. (In Thai).